

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Førmanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af våbenloven.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 60) findes i tidenden sp. 678, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1797).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Otto Mørch: Jeg har ikke mange bemærkninger at gøre her ved lovforslagets anden behandling. Jeg kan henvise til betænkningen.

Et af de tre hovedmål med ministerens lovforslag var en navneændring, og den har der været enighed om.

Så var der spørgsmålet om præcisering af, hvad der er ulovlige, og hvad der er lovlige våben, og her har der været en del uenighed. Det fremgår også af betænkningen, hvori der er to indstillinger med hensyn til, hvordan denne paragraf skal affattes. Det var lidt svært for udvalget at tage stilling til, hvilken teknisk vurderingsmåde man skulle bruge. Der har altså hersket meget tvivl om, hvilket kriterium der skulle anvendes ved vurderingen af, om et våben skulle betragtes som lovligt eller ikke lovligt. Men jeg skal anbefale, at man går ind for det ændringsforslag, som justitsministeren har stillet, ændringsforslag nr. 1, og i øvrigt skal jeg også anbefale, at man stemmer på mini-

sterens ændringsforslag nr. 4, der drejer sig om lovens ikrafttræden.

Der har været skudt lidt med skarpt fra visse organisationers side. Jeg står her med en lederartikel fra Dansk Idræts-Forbunds blad, og den har til overskrift: „Hr. minister, er De et mandfolk?“ Også jeg selv personlig har været lidt ude for nogen skydning fra disse organisationers side. Man har følt sig trådt for nær ved det afgiftsforslag, som jo egentlig er lovens vigtigste formål, og som skal give budgetministeren 2 mill. kr. i provenu. Jeg vil gerne stærkt understrege, at vi fra socialdemokratiets side ikke ønsker at føre tilskudspolitik til sporten over våbenloven. Vi har fundet det rimeligt og finder det fortsat rimeligt, at pålægger man det offentlige udgifter ved administration af våbenloven, må det offentlige også dække sig ind.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse med de af justitsministeren stillede ændringsforslag nr. 1 og nr. 4.

Hans Toft: Må jeg indledningsvis sige, at der er tre ting, vi skal tage stilling til i dette lovforslag. Der er navneændringen, der er en bemyndigelse til ministeren til at forbyde visse våben, og der er en bemyndigelse til, at ministeren kan fastsætte gebyrer for våbentilladelser.

Efter den grundige udvalgsbehandling, vi har været igennem, kan jeg på det konservative folkepartis vegne give tilslutning til navneændringen, men det er vist også det eneste. Vor skepsis og vor modstand mod dette lovforslags bestemmelser i øvrigt er på ingen måde blevet mindre siden lovforslagets første behandling.

Må jeg først gøre en bemærkning til hr. Otto Mørch med hensyn til Dansk Idræts-Forbunds medlemsblad. Jeg vil med det samme sige, at jeg heller ikke kan tilslutte mig den argumentationsform, man har valgt i den pågældende leder. Nok er lovforslaget et vanvittigt påhit, men jeg mener, der må være grænser for, hvilken verbal udtryksform der klæder en så velagtet organisation, som Dansk Idræts-Forbund jo er.

Må jeg dernæst sige, at vi er i det konservative folkeparti enige i, at der skal være en særlig kontrol med våben, men jeg synes ikke, at denne kontrolordning skal nærme sig det rene hysteri, forstået på den måde,